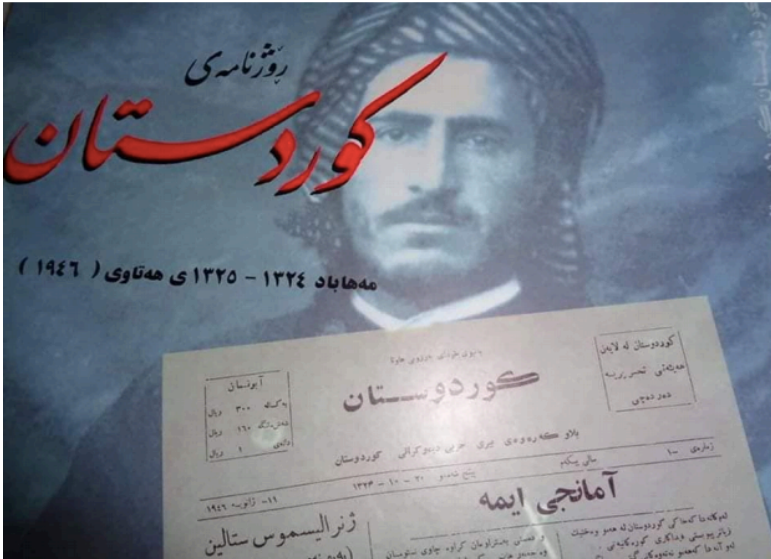

نووسین و وتارهکانی یای کوبرا عهزیمی له پوژنامهی
کوردستان له سهردهمی
کوۆماری کوردستان

ئهم نامیلکه له‌لایهن به‌شی راگه‌یاندنی
یه‌کیه‌تیی ژنانی دیموکرات له ٧٤مین سالرۆژی
دامه‌زراندنی پێکخراوی یه‌کیه‌تیی ژنان ئاماده و چاپ
کراوه، ئهرکی کۆکردنه‌وه‌ی وتاره‌کانی یای کوبرا
عه‌زیمی له ئه‌ستۆی به‌رپێژ فاروق فه‌ره‌اد له ولاتی
سوید بووه، وه‌کوو یه‌کیه‌تیی ژنانی دیموکراتی
کوردستانی ئێران سیاسی هه‌ول و ماندوبوونه‌کانی
به‌رپێزیان ده‌که‌ین

کوبرا عهزیمی: "ئه من زۆر نووسینم هه بوو، زۆر کتیبم هه بوو، که ئه رتشی دههاته وه له ترسان، له گهڵ دایکم . " هه موومان له چۆمی سابلغی هاویشته

سوئید ۲۶/۱/۲۰۲۰

خۆشبهختی

یای: کبرای عظیمی

افراد به شه‌ر وه‌دووی شتیکی نادیار ی که‌وتون که ده‌بیری
انساندا ناگونجی یا بیر لی کردنه‌وه‌دا عجیب و غریب
وه‌ر . دیته‌به‌رچاو ئه‌و شته نادیاره‌ش خوشبهختیه
که‌س له ریگا بکه‌وه بو دیتنه‌وه‌ی ده‌روا یه‌کیک مالی وه‌کو
ده‌کا دومی جسمی خوی به هیز ده‌کا سومی روحی خوی
به زانست په‌روه‌رش ده‌دا چوارمی دایم سه‌ری له به‌حری
فکر‌دا ناوه هه‌ر یه‌ک به جوریک بو ئه‌و آرمانه‌ ده‌رون بی
خبر له‌وه‌ی که ئه‌وان وه‌کو کویریکی ده‌چن که له‌ روژی
روناک دا له‌باتی گوچان چرای بده‌ستوه‌ بگری له‌ کوچه‌ و
کوالندا بگه‌ری عاقبت له‌ چالوی خطر ده‌که‌وی یکی له
زانایان ده‌لی: هه‌ر که‌س خوش به‌خت نه‌بی گونا‌ه‌کاره‌.
ئه‌و قصه‌ گه‌وره‌ نیشان ده‌دا که بی شک ده‌بی خوش

بهخت بن اما ده‌بی بزانی که ریگای خوشبهختی و
سه‌عادت مندی کی هه‌یه؟

ئه‌من خوشبهختی له وظیفه‌ناسین دا ده‌زانم . چونکو
انسانی وظیفه‌ناس له احوالی باطنی خوی خبرداره ده‌زانی
بوچی هاتوو و ده‌بی چبکا چون بوخوی نیتی چاکه نسبت
به کهس نیتی خراپی نیه وه‌کو دایکی دلسوز و میربان که
مندالی له باوهشی خوی دا له آفت و بالیانی دونیا حفظ
ده‌کا و ریگای حقیقت و راستی پی نیشان دده‌ئاو
که‌سانه‌ی که له‌بهر ته‌نبه‌لی و ته‌ن په‌روه‌ری له میدانی
ژیاندا کناره‌گیری ده‌که‌ن و له چوار دیواری ترسناک و له
گوشه‌ی نادیار عمری خویان راده‌به‌یرن هیچ وختیک نازان
و ناتوانن به‌زانن که لذت و شادی دونیا و قیامت له پیک
هینانی کارو وظیفه‌دا پیک دیت ئه‌و بدبختانه له‌سه‌ر
چاوه‌ی خوشبهختی زور زور دور که‌وتون ئه‌مانه وه که‌سی
ده‌چن که شتی خوی ده‌باغه‌لدابی و گوشه و که‌نار بگه‌ری
بی بینیته‌وه یا له که‌ناری ده‌ریایی و له صحرای گرم و بی

آو دا له آو به‌گری که رفعی تینوه‌تی خوی بکا البته دوه
صوره‌ته‌دا غه‌یر از ناامیدی چی دی دستگیر نابی.
خوشبه‌ختی به‌بی وظیفه ناسن وه‌کو که‌فی سه‌ر آوی
وايه که له‌سه‌ر آو ده‌لرزی ته‌وه و ئه‌گه‌ر تیشکی روژی
لیده‌دا ده‌دروشی و تی‌گه‌بیش‌توان له‌ته‌ماشای خوی مات
ده‌کا به‌الم زانایان ده‌زانن هه‌رچی پایدار نه‌بی نابی دلی پی
خوشکری گه‌وره‌ترین وظیفه انسانی جحیل فیربونی
زانست و هنره‌ دوره‌ی جوانی بهاری عمری انسانه و روحی
بشر له‌و وخته‌دا حاضره بو فیر بونی هه‌مو خو و
ره‌ووشتی که‌وابو ده‌بی تا ده‌توانین و ده‌زانین له‌گه‌ل
می‌للت و هاونیشیمانانی خومان دل پاک بین و له‌هیچ
گونه خدمت مضایقه نه‌که‌ین. هه‌ر وه‌کو انسان به‌ورزش
و جوانه‌وه بدنی خوی سالمته‌ ده‌کا هه‌ر به‌و جووره‌ش
ده‌بی فکر و زینی خوی زیاده‌کا تا له‌میدانی ژیان دا به
صبر و حوصله و دوربین بیت له‌ایامی جوانی دا بیری بشر
قبولی هه‌مو زه‌حمت و زوریک ده‌کا ده‌بی له‌باغی علم

گوالن به‌چنین و له خرمانی زانست بت برین .فهقهت ههر کسب کردنی علم و هنر به‌ته‌نیا بو ترقی کردنی روح به‌س نیه به‌لکو ده‌بی بو پیدا کردنی خوو و ره‌ووشتی په‌سند زورتر زه‌حمت به‌کیشین هه‌تا‌کو بتوانین صفاتی باش وه‌کو پاریزگاری و جوان مردی خوش رفتاری راست گویی و له‌گه‌ل میللت و نیشتمان و هاودینی خومان ده‌خوماندا کوبکه‌ینه‌وه‌ ده‌نا بونی زانای ناپاریزگار بو گه‌ل ضرری له قازانج زیاتره و سه‌د مرتبه له بی عقلی بداخالق خراب تره .روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۳ چوارشه‌ممو ۱۵ ره‌شه‌مه

پی پیروزه

له‌پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند سال روژی ۱۳۲۴- ۶ مارس ۱۹۴۶ به‌ختیاری کورد له‌ژیر هه‌وری ره‌شدا شاردرا‌بووه سوپاس بو خودا که ئه‌و روژه له‌ژیر ئه‌و هه‌وره ره‌شه هاته‌ده‌ری و تیشکی خوی که روژنامه‌ی به‌ریزی کوردستانه به‌ایمه نیشان دا و بالی پیروزی خوی به‌هه‌مو کوردستاندا هینا هیوام له‌ده‌رگای خودا وایه که ئه‌م به‌ختیاریه له‌سایه‌ی پیشوای به‌رزی کوردستاندا بو ایمه پایدار و ته‌واوی خاکی کبرای . کوردستان له‌به‌اری شادی و آزادی به‌شدار بن عظیمی روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۴ چوارشه‌ممو ۲۲ ره‌شه‌مه ۱۳۲۴ ، ۱۳ مارس ۱۹۴۶

جیژنی سه ره خوئی و ناساندنی پیشوای کوردستان له 8 الیهن آموزگارانی مه درسه ی کچان خطابه ی یای کبرای عظیمی:

خوشکانی خوشه ویست هه ره وه کو خانم مدیر ئاو
جیژنه ی به هه موتان عرض کرد امنیش به نوبه ی خوم
عرض ده کهم هر چنده که ایوه له و روژ و ساعتهدا شاد و
خوش حالن ئەمن صد ئەونده چونکه له طرف خانم
مدیره ی مدرسه ی کچان اجازه دراوم به قهه چاره گیک
زه حمتو بدهم ایستا که جشن و شیرینی خواردنی شادی
دانانی حضرت پیشوایه له الین هه مو آموزگارانی مدرسه ی
کچان سو پاسو لیده کهم که خوشکانی عزیز زه حمتیان
کیشاوه و تشریفیان هیناوه ته ایره و بون به مایه ی وه پیش
که وتنی منداالنی خویان هه مو ده ی زانین که به شی
مهمی عمری انسان وهختی جهوانیه چونکه انسانی جوان
شایسته ی هه مو کاریکه و فکری وی حاضره بو فیربونی

عقل و ادب و دانیش هر سال و مانگ و روژ و ساعه تیکی
که دروا انسان قدم له میدانی فرهوانتر دادهنی و اگر
فکری لی بکن چونکه ایمه زور له پاشین کارمان گرانتر و
کولمان قورس تر دهبی اما دهبی بزانی که ئاو بارو کوله
گرانه چلون له سهر پشتی ایمه الدچی البته ئاو باره سنگین
بقوهی عقل و علم الدهچی اما داخکم اهل مهاباد وانا زانن
مثال ئاو کچه نوجوانانی خویان بدبخت و بی سواد دهکن
دهلین روله جوتی گورهوی بچنه یا کالوی بدرو یا خیر دهلین
ئهمن کچی خوم بو مدرسه نابهم بی ادب دهبی آیا
خانمان عزیز دهبی بی ادبی ایمه چهبی ئاو کسانی که ئاو
فکرهیان کردوه زور له ریگهی راستی دور کوتونهوه و لی
یان حالی نبوه مثال ئهمن شخصی خوم زور له مجلسان
گویم لی بوه هر وخت که ایمه دهبینن دهلین اوانه
معلمه کانن وه به چاویکی زور کهم تماشای ایمه دهکن
ئهگر امه چاو له زمان و کتابان خارجهیان بکهین زور غمگین
دهبین و دهلین خودایا ایمش وکو وانه عبدین بو دهبی ال

آن به شاریکی وکو مه‌باد دا له قسمت ژنان دا نه جراحی نه حکیم و نه ددانسازی یا مامانی کی رسمی نه‌بی ئاو ژنانه که حکیمن وکو مه دو دهست و دو القو دو چاویان هیه فقط عقل و هوش و استعداد وان له‌مه زیاتره ایمه ده‌لین زیر و لیباس و پولمان زور بی پشتین زور به‌بستین ای دی نالین با ایمه‌ش دکتری یا ددانسازی یا مامانی یا جراحی کمان له‌نیو پیدابی امید وایه ئەم عاده‌ته له‌و پاش ترک بکری اللن ئاو خوشکه عزیزانه که له خدمت ایوه‌دا راه‌ستانون همویان له هر کار که‌ی ماهرن مخصوصا له قسمت خانه‌داری و مندال داری و خیاطی و آشپزی هر یک ده‌توانن یک خانواده‌ی گه‌وره رابگرن البته ده‌زانن که هیچ کس نه‌کار و نه عقل له زگی دایکی درنه‌یناوه فقط مندال هتا حوت سال ده‌بی له‌ژیر تعلیم و تربیت دایکی ده‌بی له پاش وی وکو انسانیکی نخوش به‌بی الی حکیمیکی زانا و دانا (آموزگار) هتا ئاو حکیمه دانایه نخوشی وی عالج بکا و اگر ئاو حکیمه نسخه‌ی دایه ده‌بی

مطابق ئاو دستور که له نسخه دا نوسراوه رفتار بکا. هتا
چاک بیتوه ئه و لباسی ساخی له بر بکا چونکو آموزگار هکان
و شاگردان نطقیان ههیه له وه زیاتر زحمه تو ناده م . روزنامه ی
کوردستان ژماره ۲۷ دووشه ممو ۵ خاکه لیوه ۱۳۲۵ ، ۱۹۴۶ مارس ۲۵

مدرسه ی اکابری یایان

به امری پیشوای بهرزی کوردستان له هه وهلی سالی تازه
۱۳۲۵.۱۰.۱۰ مدرسه ی اکابری یایان له جیگای مدرسه ی
کچان دامه زراوه و تا ویستا له حدودی چل کهس له کچان
و ژنان بو خویندن لهو مدرسه دا ۳ بو روزآوا له جیگای
نیوبراو نیو نویسیان کردووه و هه مو روژی ساتی
کوده بنه وه و خه ریکی خویندن ده بن . له سه ر هه مو کچ و
ژنیکی نه خوینده وار پیویسته لهو نعمته گه وره استفاده
بکه ن و بو خویندن و فیربوونی زانست لهو مدرسه دا له
غایه تی شوق و رغبت دا حاضر بن . آموزگاری مدرسه ی
کچان: کبرای عظیمی روژنامه ی کوردستان ژماره ۳۲
شه ممو ۱۷ خاکه لیوه ۱۳۲۵ - ۶ آوریل ۱۹۴۶

تریت له باوش دایکدا

دهمهوی به اندازهی بیرو تیگه‌یشتن خوم تاثیری تربیت و عاملندنی مندالن بو خوشکانی عزیز و هاوونیشتمانانی خوم بنوسم: افالطون حکیمی زانای یونانی فهرمویه‌تی هیچ شتیک خدائی تر له تربیت نیه به تربیت بنی بشر ده‌بیته انسانی حقیقی. ئەو حکیمه زانایه ئەو قسه‌ی تقریبا دو هزار سال له‌وه‌ی پیش کوتوووه یعنی له زمانی کی دا که ایستا تربیت معجزاتی خوی له عالمدا نه‌نواندبو. ئەگەر اوو سهری له خاک درهینابا و دونیای ئەو روی دیبایه چی ده‌کوت؟ حتما ئەو شعری سعدی ده‌خوینده‌وه:

رسد آدمی بجائی که بجز خدا نه‌بیند
بنگر که تا چه حد است مکان آدمیت

راستی تی بفرکن و بزنانن که ئه‌ورو تعلیم و تربیت چه
ئه‌مری تعجب آور که به هیچ جور به خیال به‌شهر دا نایه
ظاهر ده‌کا ئه‌ورو بشر به‌اندازیک ترقی کرده که بشر
سه‌له حیوانات تربیت ده‌کن مثال میمون له اثری تربیت
دا و‌کو انسان له‌پشت میزی داده‌نیشیی هه‌ر که‌سی
بیویت بانگی ده‌کا و ده‌ستوری خوراکی ده‌دا و الزمات
سه‌رمیزی هه‌رچی که بی یه‌وی به اشاره‌ی مخصوص لی
طلب ده‌کا له اثری تربیت دا کوتر و باز به عه‌کسی: کبوتر
با کبوتر باز با باز - کند هم جنس با هم جنس پرواز -
ده‌کن هاو خانه به نوی تربیت ده‌توانن مشک و پشیله
بکن به رفیق پس که وایه چون عقل رازی ده‌بی که
ایمه‌ش لهو بهر و بره‌کته غافل بین و له فیضی وی
استفاده نه‌که‌ین ئه‌وانه و بویه عرض ده‌که‌م هه‌تا ثابت
بی قسمتی عمده له چاکه و خراپه‌ی انسانی ناشی له
تربیته او انسانانه‌ی که تربیتی بی اثر ده‌زانن زور له ریگای
حقیقت دور کوتون طایفه و عده‌یکی زورم بیستوه که

له گهل تربیت موافق نین هه مو شتیکی به فطرت و
طنیت و ذات انسان دهزانن بعضیک له زانایان نسبت به
تربیت بی اندازه خوش بینن و ابدا ذات و فطرت و
سرشت داخل ترقی و تکامل ناکهن فهقهت هه مو شتیکی
له معجزه تربیت حساب دهکهن اما ئه وهش هه یه که
تربیت تا اندازه یک ناتوانی له فطرت و وطنیت انسان دا
تغیری پیدا کا اما ده توانی باندازه یک استعدادی پیشرفت
له وجودیان دا ایجاد کا و ریگای معرفت و انسانیت
راهنمایی دهکا. ئه و جار دیمه سه ر باسی موضوعی اصلی
و وتاری خوم یعنی تربیت له باوهش دایکدا هه مو زور
چاک دهزانن که پایه و بنیاد تربیت انسان عبارته له تربیت
دایک یا تربیتی خانواده ئه و تربیته یه که ده توانی نا اهلی
اهل کا جحیالنی خوش اخالق و راستگو و میللت دوست
و نیشتمان په رست به گهل پیشکesh ده کا تربیت پایه و
ریشه ی ته وای اخالق و عدات انسانه و شخصیت انسان
تشکیل ده دا وه کو دار چون له سه ر ریشه ی محکم

راده‌وهستی به‌شه‌ریش هر وایه ئه‌و پیاوه زانایانه دونیا به
ایمه نیو و نیوبانگمان بیستون هر ئه‌و تربیتی باوشی
دایک و خانه‌واده بوته مایه‌ی پیش که‌وتن و ترقی کردنی
وان مصلحت ده‌زانم که له‌و خصوصه‌دا به‌سه‌ره‌اتی
پیاویک بگیرمه‌وه: وه‌ختیکی پیاویکی دز دینن که اعدامی
بکه‌ن کابرا له‌وده‌مه‌ی دا کوتی دایکم بو بانگ بکه‌ن
دایکیان بانگ کرد کوره‌که ووتی دایه گیان وهره ماچت
ده‌که‌م دایکی که چوه پیشی بو آخرین دیداری کوره‌که
ووتی دایه زمانت بینه‌ده‌ری دی مژم دایکی که زمانی
ده‌ره‌ینا له‌پر ناله نالی بلیند بو که خلکی چونه‌پیش دیتیان
که زمانی دایکی کردوته دو پارچه احوالیان لی پرسی
جوابی دانه‌وه و گوتی دایکم بوته مایه‌ی بدبختی و
چاره‌مشی من چون له‌ زمانی مندالی دا روژیکی له‌ مالی
جیرانمان هیلکیکم دزی بردم بو دایکم له‌جیاتی ئه‌وه‌ی
ته‌هدید و هه‌ره‌شم لی بکا تشویقی کردم کوتی روله برو
ئی دیی بینه هتا عاقبت کارم هاتوته ئه‌ورو حاکم حکمی

قتلمی داوه ئەگر روژی اول دایکم ئەمنی تهدید کردبا و له
تربیه‌تم غافل نه‌بایه ئەوروژم به‌سه‌ر نه‌ده‌هات . هەر
ئەمن بو خوم له شاری مه‌باد به‌چاوی خوم دیوه‌که
کوریک دایکی خوی نه‌بو روژیکی هاتوه‌الی بابی کوتی
پولم بدیه‌یه‌ده‌چمه‌شاری قومار ده‌که‌م بابی کوتی پیم
نیه‌له‌پاشان به‌هەر جوریک بو پولی دایه‌اما ژنی پیاوه‌که
که‌وای دی زور عجایب ما وه‌فکری له‌دوا روژی او کوره‌ی
کرده‌وه‌له‌و بینه‌دا بابی تی گه‌یشت و به‌ژنه‌کی کوت بوچی
وا‌عاجزی گویا پیت ناخوشه‌من پولم داوه‌به‌کوره‌که‌م اما
ژنکه‌جوابی نه‌داوه‌زوری پی نه‌چو که‌همان کور مبلغی
پنصدنمی به‌یک سات له‌قوماردا دوراند وه‌ختیک بابی
زانی زور غمگین و مات بو و به‌ژنه‌کی کوت بوچی
نصحیتی ناکه‌ی؟ ئەو ژنه‌که‌جوابی داوه‌گوتی به‌خوت
وات تربیت داوه‌مه‌گه‌ر له‌بیرت نه‌ماوه‌ئەو روژی که‌پولت
دایه‌و بو قومار تشویقت کرد اگر ئەودم له‌جیاتی پول
دم و زارت پر له‌خوین کردبا ئەرو وای به‌سه‌ر

دانه دههینای دهست پروردهی خوته به من عالیجی نابی .
خویندهواران عزیز ئه گهر باوهر ده فهرمون الینیش ئه و کوره
ههروا بدبخته و به ذلت دهژی ئه وه هه مو له اثری بی
تربیتی وای بسر هاتوه الن که معلومه دایکان چه
وظیفه یکی عظیم و چه تکلیفی کی گه وره یان هیه و به
هاسانی ده توانن بو پیشرفتی کچان و کورانی ئه ورو که
باکو دایکی سبهینی هه ول به دهن و تصدیق بکه ن که
تربیت کور و کچ وه کو یک پیویسته اما تربیت کچ الزم تر
و باسواد کردنی وی واجب تره به لکو له تمدن و ترقی
زورتر نیزیک بین . هومیدوارم که چی دی ژن و کچی
ایمهش له حقوقی اجتماعی بی بهش نه بن . روزنامه ی
کوردستان ژماره ۳۶ دوشه ممو ۲۸ خاکه لیوه ۱۳۲۵ - ۱۷
آوریل ۱۹۴۶

جیژنه و شایی و شیرنی خوری له الیی ژنانی شاری شنو به بونهی سه ره به خویی کوردستان خطابه ی یای: کبرای عظیمی

خانمان عزیز و خوشکانی خوشه یست ئه ورو اولین جاره
که ژن و کچی کوردی له یانهی روابطی فرهنگی کورد و
شورهوی کوبونه وه کمیته بست نماینده گی له طرف
خانم محترمی حضرتی رئیسی جمهوری مراتب
شوکرگوزاری و عرض ده که م و اجازه ده خوازم که چند
کلمه راجع به سه ره که وتنی و ترقی کردنی فرهنگ ئه ورو به
عرض مبارکتان بگه یه نم نظر به وهی که پایه و بنیادی
هه مو بحث و گفتگویه ک له سه ره زانست و تربیت محکم
و راهه ستاو ده بی. مصلحت ده زانم که چند کلمه له
وضعیت ژیانی دایکانی عزیز و خانمان نیشتمان

خوشه‌ویست و حالت غم آوری چهند سال له‌وهی پیش
که له‌به‌ر چاوی هه‌مویان زور چاک آشکرایه بوتان
بگیرمه‌وه البته تصدیق ده‌فه‌رمون که ژن له نیو جامعه‌ی
ئه‌و زهمانه دا چه اندازه‌یه‌ک بدبخت و له حقوقی اجتماعی
چند محروم بون واقعا زور جیگای تاسف و شه‌رمساری
که منداالنی تازه پی‌گه‌یشتوی ایمر و که حالتی غم آور و
اسفناکی دوینی به خودبین و نفرین ده‌که‌ن له‌و که‌سانه
که بون به سه‌به‌بی بدبختی بی سه‌وادی و بی به‌شکردنی
وان له حقوقی اجتماعی ژن که له ساختمانی بدنی دا
زهریه‌ک له‌گه‌ل پیاوان تهاوه‌تی نیه‌ نازانم علتی چیه و چه
بوه که ئه‌و بیچارانه‌یان له کنجی مالیدا حبس کردبو و حتی
راضی نه‌بون که ژن به آزادی بچپته حمام و روی آوه‌دانی
ببینی العانیش وه‌کو ده‌بینم ئه‌و قاعده وحشیانه هه‌ر ماوه
له‌نیو بعضیک که‌ساندا ایدی بی خه‌به‌رن که بی علمی و
حبس کردنی جامعه‌ی ژنانی اسالم له پیشدا ده‌ستیکی
بیگانی تیدا‌بووه که دوژمن دموکراسی بون ئه‌ورو ده‌بی

دهستی دوژمنانی دموکراسی ببردیتو کورت بکریته وه ایستا که ایمه آزاد ده‌کرین و له هه‌مو شوینیکا له‌گهل بریانی خوشه‌ویست آزاد و بی باکانه گفتگو ده‌که‌ین ده‌بی جامعه‌ی ایمه به بی ادب بزنان؟ نه‌خیر وانیه هه‌ر که‌س ئه‌و فکرانه‌یان کردوه زور کچ رویشتون و ریگای حقیقتیان وون کردوه و گوم رابون ایمه به آزادی بی ادب نابین الحمدالله دونیای ئه‌ورو دونیای ترقی و تمدنه ملت هه‌مو وه‌کو خوشکو براین چه‌نده ایوه به حیا و ناموسو شره‌ف و حفظی نیشتمانی خوتان عالقهمندن ایمه سه‌د ئه‌وه‌نده به آبروی ناموس خومان عالقهمندین چونکو چاکه و خه‌راپه ده‌زاین و نیتی چاک و خه‌راپ ده‌ناسین و حاضرین که له سه‌ر نیشتمان سینگی رووت خومان به‌سه‌ر نیزه‌ی دوژمن دا بینین خالصه ئه‌و پیاوانه که ژنیان له زندانی ابد دا حبس کردبوو و خده‌آورتر له هه‌موو ئه‌ویه که بابی کوران و کچان انتظاریان هه‌یه له ژنیان که بو پاراستنی نیشتمان و حفظ ناموس و میلیه‌ت اولد پاکیان بو به‌خیو بکا. ئه‌و فکره زور

بی جیگا و زوریش له ریگای حقیقت دووره چونکوو ئهو معلومه کهسیکی بو خوی زانست و هنریکی ته‌واوی نه‌بی و له باغی علم و دانش گولی نه‌چنبیی چون ده‌توانی ئه‌والدی نیشتمان دوست و میلله‌ت په‌رست وه‌بهر بینی البته ئهو قسانه من تصدیق ده‌فه‌رموون حتی وه‌ختیکی که تازه نشانه‌ی سه‌ربه‌خویی کوردان وه‌ده‌ر ده‌که‌وت و باسی دایکی نیشتمان ده‌کرا زور ژنان حتی بعضیک له پیاوان بی سه‌واد و بی خه‌به‌ر له دنیا ده‌یان گوت دایکی نیشتمان ژنه یان پیاوه ایدی نه‌یان ده‌زانی نیشتمان ئهو خاکو سه‌رزهمینه‌یه که ایمه‌ی تیدا په‌روه‌رده بووین .

فه‌ره‌ه‌نگ رووحی بشره و مایه‌ی سه‌رکه‌وتنی میلله‌ت و نیشتمانه به‌خصوص ئه‌ورو که فه‌ره‌ه‌نگ کوردستان و شوره‌وی اتحادیان به‌ستوه و چه‌ندین به‌راه‌ر ته‌ره‌قی کرده چه‌ند وه‌ختیک بوو که هه‌وری به‌دبه‌ختی آسمانی خوشبه‌ختی و ترقی و تمدنی ایمه‌ی تاریک کردبو و نه‌یده‌هیشته که بارانی رحمت خاکی ویشک و بی آوی

ایمه تر بکا ئەما شوکری خودای که له ناکاو کزه بایه‌کی
رحمهت له آسمانی خوشبهختی را هات و به‌سه‌ر ئەو
هه‌رده‌دا غالب بوو و له آسمانی کوردستان شه‌به‌قی و
رووناکی په‌یدا کرد و به‌چاوی خومان دیمان که حضرت
رئیس جمهوری له خاکی مه‌اباد دانراو و شعله‌وه‌ر بوو ئەو
روژه‌ رووناکه له ته‌واوی خاکی کوردستان دا مشهور بوه
مخصوصا توجهی حضرتی پیشوای به‌ اداره‌ی فره‌ه‌نگ
و مدرسه‌کان که هه‌مو روژی ده‌ستوراتی تازه صادر
ده‌فه‌رموون و اغلب جار حضرت بو خوشیان تشریف
ده‌هینینه مدرسه و چندین به‌راه‌به‌ر بو به‌ مایه‌ی دلگرمی
ماموستاکان و شاگردان زورتر بووه و هیوادارم که
انشالله ئەوه‌نده زور بی شاگرد که چند مدرسه‌ی دی و
ده‌بیرستانیان بو دابنری به‌لکوو وه‌کو ایمه‌ نه‌بن و بتوانن له
هه‌مو کاریکدا له‌گه‌ل برایانی عه‌زیز شه‌ریک بن و له
حقوق اجتماعی محروم نه‌بن و هیچی دی نه‌لین ئەو
پیاوه‌ ایمه ژن ئەو کوره‌ ایمه کچ به‌ ته‌وفیقی خودای بی

هاوتا به زوریکی زوو ئه‌و قاعده‌ی تفاوت دانانی ژن و پیاو له‌نیو الدهچی میلله‌ت وه‌کوو خوشکو برا ده‌س ده‌نین ده‌س یه‌ک بو رزگار کردنی دایکی نیشتمان چونکوو نیشتمان چاوه‌ریی ئه‌و کچ و کورانه‌یه که هیچ نه‌بی محتاجی بیگانان نه‌بی و له‌ آخریدا به‌ دلیکی پر له‌ شادی و شعف له‌ خودای تعالی ده‌خوازم تا ئه‌به‌د برقه‌رار و دوژمن کویر بی‌ حضرتی رئیس جمهوری کوردستان هه‌ر راه‌ستاو بی‌ آالی سی‌ ره‌نگی کوردستان بژی ئه‌که‌سانه که له‌ ریگای فه‌ره‌ه‌نگدا گیان فدان. روزنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۸ دووشه‌ممو ۲ بانه‌مه‌ر ۱۳۲۵ - ۲۳ آوریل ۱۹۴۶

اقتباسات آزادی و ژیان

کبرای عظیمی

هه‌ولین پیوستی به‌رزیه‌تی هه‌ر میلله‌تیک آزادی یه. آزادی هه‌مو مله‌تیک ته‌نیا خو و ره‌وشتی چاک و به‌رز ده‌توانی رایگری آزایی و شایسته‌یی و یه‌ک دلی و یه‌ک بیری میلله‌ت پاسه‌وانی آزایی ئه‌و میله‌ته‌یه. میلله‌تیک بییه‌وی آزاد بژی پیوسته وه دووی حه‌قیقه‌ت په‌رستی که‌ویت آزادی بی حه‌قیقه‌ت په‌رستی ناگونجی زانست کوله‌که‌ی راگرتنی آزادیه. ده‌بی بو وه‌چه‌نه‌هینانی آزادی مال و گیان... میلله‌ت ده‌بی آزادی خوی به‌خوین بپاریزی. به‌روبووی آزادی یه‌ک ره‌نگی و به‌راه‌بری هه‌مووکه‌سیکه له‌موقابیل قانون هیچ جو‌ره آزادی‌یه‌ک به‌ایمه‌اجازه‌نادات که تا ابد... کار بین و یا له‌کار دا به‌هه‌له

بچین . هاونیشیمانہ کانم.... پیویسته بو وهچهنگ هینانی
آزادی و راگرتنی وی خومان ههموار و پان و بهرین کهین و
له خو و رهوشتی ناحهز خو بپاریزین و به گاسنی عه دالت
رهگ و ریشهی له.... ههلقه نین و تووی عه دالت و
به رابه ری که الزمه ی آزادی یه دابچینین و باوه ری آزادی و
سه ر... .. ده که وی. هه ر اندازه بیرمان له سه ر باوه ریک
بیت به و اندازه ی داری آزادیمان قایم تر ده بی ... آزادیدا
له سه رمانه ... بین. به حقووقی ... روژنامه ی کوردستان
ژماره ۱۰۱ یه ک شه ممو ۲۶ خه زه لوهری ۱۳۲۵ - ۱۹۴۶
نومباری ۱۷

مه هاباد مه دره سه ی خه پیام سالی ۱۳۳۰/۵/۲۱
دانیشتوو له پراسته وه: محهمه د سیدقی - محهمه د
موبه له غی - مسگری - کوبرا عهزیمی - قایم په ناه - حه سه ن
مه زلومی - رهحیم له شکری - حه سه ن موده رسی -
محهمه د فارووقی - مهال ئه حمه د ئه شره فی - محهمه د
حه بیبی وینه له کتیبی: ساوجبالغ مگری)
مه هاباد (، فه ریدون حه کیم زاده

مه‌ه‌باد سالی ۱۳۲۸ ی هه‌تاوی دانیش‌توو له راسته‌وه:
کوبرا عه‌زیمی - مریه‌م خوسره‌وی - ؟ - فه‌زل عه‌لیزاده -
ئاغای سه‌میعی حیسابدار و به‌رپرسی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ -
؟ - سه‌ره‌نگ وه‌رهرام

Mamoste Kobra Ezimi

Sala 2012'an Ew yek ji dersbêjên xwendîgehên Mehabadê bû li sala 1946'an

کوبرا عەزیمی، سوئید ساڵی ۲۰۱۲ وێنە: لە کتێبی
یادگارییه‌کانی کۆماری کوردستانی ۱۹۴۶ بەرگی دووهم .
نووسەر: کاکشار ئۆرهمار

به کیه تی ژنانی دیموکراتی کوردستانی ئیران

کوبرا خانم عهزیمی و فارووق فههاد، سوئید شاری
ستۆکهۆلم ۲۶/۰۱/۲۰۲۰

خه‌لاتی «مینا خانم»

به‌پرز یای کوپرا عه‌زیمی
یه‌کیه‌تی ژنانی دیموکراتی کوردستانی ئیران، بو پرزلینان له کار
و تیکۆشانی ئیوه و میژووی دوور و دریژی ئەندامه‌تیتان له م
، پیکخواه‌دا، خه‌لاتی "مینا خانم" پیشکه‌ش‌تان ده‌کات
، هیوادارین به دریژه‌دان به کار و تیکۆشانی خۆتان له داها‌توودا
یارمه‌تیده‌ری سه‌رکه‌وتتی زیاتر له ده‌سته‌به‌رکردنی مافی ژنانی
کورد و ئەرک و ئامانجه‌ پیرۆزه‌کانی پیکخواه‌که‌مان بن
یه‌کیه‌تی ژنانی دیموکراتی کوردستانی ئیران
٢٤ ی ره‌شه‌مه‌ی ٢٧١٩ ی کوردی